

Elżbieta Kuszewska

Klasztor, pow. Kwidzyń, wyspa "zachodnia" st. 1

Informator Archeologiczny : badania 1, 334-335

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie VIII nad całem znaleziono zabytki XIX i XX - wieczne, w pozostałych, wg wstępnego rozeznania, materiał od XVI - XX w. Opracowanie materiału zabytkowego z wykopów IX/67 i VII/67 pozwoli wydatować następujące po sobie kolejne warstwy gruzu i gleby.

W wykopie VII/67 na gł. 2,8 m odkryto fragment muru ceglano-kamiennego, w wykopie IV/67 - przypórę muru obronnego i prostopadły do niego niesidentyfikowany mur z wnęką. We wszystkich wykopach przy murze zewnętrznym dotarto do dna jego stopy fundamentowej tkwiącej kilkadziesiąt centymetrów w ocalu.

Spośród zebranych 3600 zabytków ruchomych na uwagę zasługują: fragment renesansowej rzeźby użytej wtórnie w murze szpitala z pocz. XX w. (wykop V/67), 4 monety, w tym jedna z pocz. XVI w., kafle i detale architektoniczne z okresu XVII-XX w., liczne fragmenty naczyń szklanych różnego wieku i fajka XVII-wieczna.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

K L A S Z T O R E K,
pow. Kwidzyń, wyspa
"wschodnia"

patrz wczesne średniowiecze

K L A S Z T O R E K,
pów. Kwidzyń, wyspa
"zachodnia" st.1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Kuszewska, finansowała:
PRN w Kwidzynie.

Badaniami wykopaliskowymi objęto stanowisko nr 1, położone na wyspie "zachodniej" i stanowisko nr 3 - na sąsiedniej wyspie "wschodniej" jeziora Klasztornego.

Stanowisko nr 1 jest to grodzisko średniowieczne z XIII-XIV w., badane systematycznie od 1965 r.

W 1967 r. kontynuowano eksplorację jamy nr 1, której część zbadano w roku ubiegłym. Dla odkrycia jej pozostałości, założono nowy wykop o wymiarach 5 x 8 m. Nie objął on jednak zachodniego krańca jamy, który zagłębia się w północno-zachodnią ścianę profilową wykopu. Odkryte dotąd rozmiary jamy wynoszą: 6,5 x 7,5 głęb. 2,65 m. W rzucie poziomym ma ona kształt owalny a w przekroju pionowym - prostokątny.

W wypełnisku wydzielono 12 warstw. Ubiegłoroczny odcinek wyeksplorowano do warstwy 11, która wcina się 7 stopniami w zielonkawą glinę. Stopnie górne układały się wzdłuż jamy, a dolne - koncentrycznie w dwa półkola. Z uwagi na to, iż tegoroczną część wyeksplorowano tylko do warstwy 4, warstwę 11 w części pierwszej, pozostawiono do roku następnego, dla zbadania jej łącznie, w całości. W oparciu o ceramikę, warstwę 11 datuje się na okres późnorzymski, a pozostałe górne - na wiek XIV.

K O N I N

patrz okres wpływów
rzymskich